

Sygn. akt XI W 5123/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Małgorzata Gardocka, Karolina Szczęсна

przy udziale oskarżyciela publicznego: E. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 9 lutego 2017 roku, 5 kwietnia 2017 roku w W.

sprawy przeciwko **A. W.**

córki A. i M.

urodzonej (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 4 czerwca 2016 roku około godz. 11:30 przy ul. (...) w W. pojazdem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosowała się do znaku B-36 z tabliczką T-24,

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw,

I. obwinioną A. W. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 5123/16

UZASADNIENIE

A. W. została obwiniona o to, że w dniu 4 czerwca 2016 roku około godz. 11:30 przy ul. (...) w W. pojazdem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosowała się do znaku B-36 z tabliczką T-24, tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 czerwca 2016 roku około godziny 19:00 A. W. pozostawiła swój pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na ulicy (...) przy stadionie Legii w W..

Dnia 4 czerwca 2016 roku na ulicy (...) obowiązywała czasowa organizacja ruchu w związku z organizowaną imprezą biegową pod nazwą (...). Zmiany w organizacji ruchu były wprowadzone przez firmę (...) Sp. z o.o. w M. na zlecenie Klubu (...).

Wbrew wiedzy i zgody Zarządu Dróg Miejskich w W. jako zarządu drogi i organu zarządzającego ruchem na ulicy (...), w miejscu, w którym A. W. pozostawiła pojazd, ustawiony został znak drogowy B-36 z tabliczką T-24.

W dniu 4 marca 2016 roku około godz. 11:30 funkcjonariusz Straży Miejskiej K. G. w ramach wykonywanych czynności służbowych na ulicy (...) w W. podjął interwencję wobec pojazdu marki M. (...), nr rej. (...), który zaparkowany był w strefie znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” z tabliczką T-24, informującą, że pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela. Przedmiotowy pojazd około godziny 11:45 został odholowany na parking depozytowy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci:

- wyjaśnień obwinionej A. W. (zapis audiowizualny rozprawy z dnia 9 lutego 2017 roku, znajdujący się na płycie CD k. 48),
- zeznań świadka K. G. (k. 10, zapis audiowizualny rozprawy z dnia 9 lutego 2017 roku, znajdujący się na płycie CD k. 48),
- zeznań świadka E. U. (k. 59-60),
- pisma z ZDM wraz z mapą (k. 51-52),
- notatki urzędowej (k. 1),
- zdjęć (k. 5-8).

Obwiniona A. W. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła w szczególności, że w przedmiotowym miejscu pojazd zaparkowała dnia 3 czerwca 2016 roku i nie było tam ustawionego żadnego znaku, który zakazywałby zatrzymywania pojazdu.

Sąd zważył, co następuje:

Sam fakt zatrzymania przez obwinioną pojazdu w przedmiotowym miejscu jest niewątpliwy i niesporny między stronami.

Z wyjaśnień obwinionej i korespondujących z nimi zeznań świadka E. U. wynika, że w chwili parkowania pojazdu nie widziały one znaku drogowego „zakaz zatrzymywania się”.

Funkcjonariusz Straży Miejskiej K. G. zeznał, że w momencie interwencji na ulicy (...) umieszczone były dwa znaki drogowe zakazujące zatrzymywania pojazdu, wyznaczające początek i koniec jego obowiązywania. Z jego relacji wynika, że pojazd obwinionej był ustawiony przed samym znakiem B-36 z tabliczką T-24, kończącym strefę zakazu zatrzymywania. Świadek nie pamiętał jednak dokładnego umiejscowienia tego znaku i nie potrafił precyzyjnie określić, czy znajdował się on na słupie czy stał obok. Świadek nie był również w stanie wskazać dokładnego miejsca, gdzie znajdował się samochód obwinionej, niemniej w jego ocenie stał on przed słupem. Jednocześnie z materiału fotograficznego zaprezentowanego przez Straż Miejską, mającego dokumentować wykroczenie popełnione przez obwinioną, nie wynika, w którym miejscu stał przedmiotowy znak B-36 z tabliczką T-24. Z zeznań świadka wynika, że przedmiotowego dnia organizowana była jednodniowa impreza na T., a parking - gdzie stał pojazd obwinionej - był strefą, gdzie rozładowywano palety z napojami. Dlatego pracownicy prosili funkcjonariuszy o usunięcie zaparkowanych tam pojazdów.

Kluczowe znaczenie w sprawie niniejszej - abstrahując od kwestii, czy w momencie, gdy obwiniona parkowała w przedmiotowym miejscu, były tam ustawione znaki B-36 i czy zaparkowała ona w strefie nimi oznaczonej - ma informacja uzyskana przez Sąd z Zarządu Dróg Miejskich w W. (pismo – k. 51-52), z której jednoznacznie wynika, że faktem jest, iż tego dnia organizowana była impreza biegowa pod nazwą (...) i na zlecenie Klubu (...) firma (...) Sp. z o.o. wprowadziła zmiany w organizacji ruchu. Niemniej jednak z czasowej organizacji ruchu, jaka powinna być wdrożona, wynika, że na ulicy (...) nie powinny być ustawione znaki B-36 z tabliczką T-24. Jeżeli zaś takie znaki zostały ustawione, dokonano tego bez wiedzy i zgody Zarządu drogi i organu zarządzającego ruchem.

Dokument powyższy nie budzi żadnych wątpliwości Sądu co do jego wiarygodności.

W związku z powyższym Sąd uznał, że interwencja przeprowadzona przez funkcjonariusza Straży Miejskiej, wykonującego czynności służbowe, wynikała z mylnego przeświadczenia o prawidłowości obowiązywania znaku drogowego, który został ustawiony w przedmiotowym miejscu przez nieustaloną osobę.

W tej sytuacji irrelevantne z punktu widzenia możliwości przypisania obwinionej zarzucanego jej czynu, okazały się dalsze ustalenia co do momentu ustawienia przedmiotowych znaków B-36, w szczególności, czy ustawione one były w momencie, gdy obwiniona parkowała w przedmiotowym miejscu.

Przepis art. 92 § 1 kw stanowi, że odpowiedzialności podlega ten, kto nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego. Do bytu tego wykroczenia niezbędne jest jednak, aby znak drogowy lub sygnalizator był ustawiony przez uprawniony organ w ramach jego kompetencji i zgodnie z obowiązującą procedurą. Jak wynika z wyroku Sądu Najwyższego z 17.03.2016 r., sygn. V KK 34/16 - nie stanowi wykroczenia określonego w art. 92 § 1 kw niepodporządkowanie się dyrektywie wynikającej ze znaku drogowego ustawionego przez podmiot nieuprawniony lub bez zachowania obowiązującej procedury, bowiem warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 92 § 1 kw jest legalny charakter tego znaku. Podobnie z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2008 r., sygn. III KK 445/07, wynika, że - nie stanowi wykroczenia z art. 92 § 1 kw niepodporządkowanie się dyrektywie płynącej ze znaku ustawionego przez podmiot nieuprawniony.

Stanowisko powyższe jest oczywiste i jest także stanowiskiem Sądu orzekającego w sprawie niniejszej.

Mając na uwadze całokształt zebranego materiału dowodowego, uznać należy, iż obwiniona nie popełniła zarzucanego jej wykroczenia. Niezależnie od tego, czy w momencie, kiedy parkowała ona swój pojazd w przedmiotowym miejscu, stał tam udokumentowany przez oskarżyciela publicznego na zdjęciach znak B-36 z tabliczką T-24, to miał on charakter nielegalny.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił A. W. od popełnienia zarzucanego jej czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).